

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoCsp/32/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6621203702
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6621203702.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu a Autoleasing SK, s. r. o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava - Nové Mesto, IČO: 46 806 491, zastúpený advokátska kancelária Nosko & Partners s. r. o., so sídlom Podjavorinskej 2, 811 03 Bratislava, IČO: 36 860 107, proti žalovanému T. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX/XX, XXX XX O., v konaní o žalobe o vydanie veci o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 8Csp/99/2021-51 z 21. septembra 2021, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie mení tak, že zakazuje žalovanému predať, darovať, previesť na inú osobu, zaťažiť záložným právom alebo iným vecným právom, či vecným bremenom motorové vozidlo P. L. P. J. XX-X.X O. S. XMotion, číslo karosérie A a v prevyšujúcej časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný žalobcom súčasne so žalobou vo veci samej, ktorou sa proti žalovanému domáha podľa § 151m ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“) vydania zálohu - motorového vozidla P. L. P. J. XX-X.X O. S. XMotion, číslo karosérie A spolu so všetkými k nemu sa vzťahujúci dokladmi s príslušenstvom zamietol majúc za to, že v rozpore s § 325 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“) žalobca neosvedčil dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia. Podľa názoru súdu prvej inštancie z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyplývajú žiadne relevantné skutočnosti, z ktorých by bolo možné objektívne vyvodiť, že je daný dôvod pre jeho nariadenie. Žalobca v návrhu nielen neosvedčil, ale ani neuviedol skutočnosti odôvodňujúce nariadenie neodkladného opatrenia. Z obsahu návrhu nevyplýva, že by žalovaný vykonal, resp. mal v úmysle vykonať kroky smerujúce k scudzeniu alebo zaťaženiu motorového vozidla, ktoré je predmetom zálohu. Nie je teda osvedčená dôvodná obava, že exekúcia bude ohrozená ani nevyhnutnosť a naliehavosť potreby úpravy pomerov neodkladným opatrením. Aj v prípade scudzenia motorového vozidla na ďalšiu osobu nezanikne právo žalobcu domôcť sa pohľadávky, ktorú má voči svojmu dlžníkovi. Žalobca je podľa názoru súdu prvej inštancie dostatočne chránený hmotným právom v ustanoveniach Občianskeho zákonníka o odporovateľných právnych úkonoch.

2. Vo včas podanom odvolaní proti tomuto uzneseniu žalobca v súlade s § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že neosvedčil potrebu dočasnej úpravy pomerov navrhovaným neodkladným opatrením, keď žalobca má zabezpečenú ochranu návratnosti svojej pohľadávky ustanoveniami Občianskeho zákonníka o odporovateľných právnych úkonoch. Návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia obsahoval popri všeobecných náležitostiach žaloby opis rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich existenciu obavy, že exekúcia bude ohrozená a opis skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

Zdôraznil, že podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia nie je existencia exekučného titulu v čase rozhodovania súdu o návrhu na jeho nariadenie. Postačí, ak je pohľadávka (nárok), ktorej uspokojenie má byť predmetom ohrozenej exekúcie len v štádiu prebiehajúceho konania vo veci samej, v niektorých prípadoch dokonca nemusí byť takáto pohľadávka ani uplatnená žalobou. Žalobca osvedčil existenciu právneho vzťahu medzi stranami sporu tým, že opísal rozhodujúce skutočnosti, za ktoré považuje uzavretie zmluvy o úvere s L. P., zabezpečenie návratnosti pohľadávky zo zmluvy o úvere záložným právom k vozidlu, ktoré bolo registrované v Notárskom centrálnom registri záložných práv, ukončenie zmluvy o úvere pre neplnenie povinností si dlžníka ešte v roku 2017 s výzvou na vydanie vozidla na účely výkonu záložného práva, po ktorej dlžník previedol vozidlo na žalovaného. Po tom, ako žalobca od príslušného dopravného inšpektorátu zistil, kto je aktuálnym vlastníkom a držiteľom vozidla vyzval žalovaného na vydanie vozidla, tento si výzvu prevzal 04.08.2021, avšak vozidlo žalobcovi dobrovoľne nevydal. Žalobca osvedčil, že sa vo veci samej domáhal u žalovaného vydania vozidla, ktoré je zálohom, pretože iba jeho vydaním môže dosiahnuť úspešný výkon záložného práva; dlžník vozidlo (záloh) úmyselne previedol na žalovaného po tom, ako nadobudol vedomosť o zosplatnení zmluvy o úvere a povinnosti vydať vozidlo žalobcovi. Za nesprávny označil názor súdu prvej inštancie, že možnosť podať odporovaciu žalobu podľa ustanovení Občianskeho zákonníka dostatočne chráni veriteľa, keď aj v prípade úspešnej odporovacej žaloby by nemal žalobca donucovací mechanizmus voči dlžníkovi, aby pohľadávku žalobcu uhradil z peňazí získaných predajom zálohu. Práve inštitút záložného práva zabezpečuje pre veriteľa (žalobcu) istotu, že si bude môcť uspokojiť svoju pohľadávku, ak ju neuspokojí dlžník. Žaloba o vydanie veci smeruje k možnosti výkonu záložného práva. V prípade, ak žalovaný vozidlo prevedie na inú osobu, prestane byť pasívne legitimovaným subjektom vo veci samej a takto môže toto súdne konanie trvať v zásade neurčitý dlhý čas, resp. žalobca sa nikdy nemusí dozvedieť, kto má vozidlo v držbe a súd by musel žalobu zamietnuť. Správanie dlžníka, ktorý po zosplatnení zmluvy o úvere a potom, ako mu bolo oznámené, že vozidlo má vydať, toto previedol na žalovaného a tento vozidlo žalobcovi po výzve nevydal a prípadný ďalší prevod vozidla by znamenal pre žalobcu neodvratiteľné následky v tomto konaní, je osvedčením nevyhnutnosti a naliehavosti neodkladnej úpravy pomerov. Žalobca preto navrhuje, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel.

3. Odvolací súd doručil žalovanému návrh na nariadenie neodkladného opatrenia spolu s uznesením súdu prvej inštancie a odvolaním žalobcu s výzvou na vyjadrenie, ktorá zostala bez odozvy.

4. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania z dôvodu, že odvolanie smeruje len proti rozhodnutiu o nariadení neodkladného opatrenia, o ktorom môže rozhodnúť súd podľa § 329 ods. 1 C. s. p. aj bez nariadenia pojednávania a zákonné podmienky pre nariadenie odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. splnené neboli a to iba v rozsahu odvolania žalobcu smerujúceho proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a len z hľadiska odvolacieho dôvodu uplatneného žalobcom v súlade s ustanoveniami § 379 a § 380 ods. 1 C. s. p. a dospel k názoru, že uznesenie súdu prvej inštancie nie je vecne správne a je potrebné ho podľa § 388 C. s. p. zmeniť.

5. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol súčasťou žaloby o vydanie veci, ktorú odôvodnil žalobca tým, že dňa 08.06.2016 uzavrel s dlžníkom L. P. zmluvu o úvere č. D predmetom ktorej bolo poskytnutie účelovo viazaného spotrebiteľského úveru vo výške 9 749,- € na obstaranie a financovanie motorového vozidla P. L. P. J. XX-X.X O. S. E., číslo karosérie A (ďalej len „motorové vozidlo“) a súčasne na zabezpečenie záväzkov dlžníka voči žalobcovi vyplývajúcich zo zmluvy o úvere bola uzavretá medzi tými istými účastníkmi zmluva o zriadení záložného práva k tomuto motorovému vozidlu. Záložné právo k vozidlu bolo registrované v Notárskom centrálnom registri záložných práv, čo preukázal kópiou zmluvy o úvere, záložnej zmluvy, potvrdením o registrácii záložného práva na základe záložnej zmluvy z 08.06.2016 v Notárskom centrálnom registri záložných práv. Žalobca tvrdil, že si dlžník zo zmluvy o úvere L. P. povinnosti neplnil, z tohto dôvodu vyzval žalobca L. P., aby najneskôr do 14. mája 2017 odovzdal žalobcovi motorového vozidlo za účelom výkonu záložného práva. Začatie výkonu záložného práva voči záložnému dlžníkovi L. P. bolo zaregistrované v Notárskom centrálnom registri záložných práv dňa 23.01.2019. Z oznámenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, Okresný dopravný inšpektorát v Prešove doručeného žalobcovi 09.07.2021 žalobca zistil, že aktuálnym vlastníkom a držiteľom motorového vozidla je žalovaný. Žalovanému zaslal žalobca dňa 26.07.2021 výzvu na vydanie vozidla do 07.08.2021 a žalovaný napriek tomu, že výzvu žalobcu prevzal 09.08.2021, žalobcovi vozidlo neodovzdal. Žalobca si splnil povinnosti vyplývajúce mu z ustanovenia § 1511 ods. 1 Občianskeho

zákonníka a v zmysle § 151m ods. 4 Občianskeho zákonníka sa domáha od žalovaného vydania vozidla spolu s dokladmi.

6. Zo správy Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, Okresný dopravný inšpektorát v Prešove z 29.06.2021 na č. I. 37 spisu je zistiteľné iba to, že v čase podania správy bol vlastníkom a držiteľom motorového vozidla evidenčného čísla I. E. alovany T. T., bytom O.. Z dôvodu, že v správe OR PZ Prešov neboli uvádzané údaje potrebné na identifikovanie vozidla uvádzaného žalobcom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a žalobe vo veci samej VIN číslom A a továrenskou značkou, iba evidenčným číslom I. E., krajský súd lustráciou vozidla v Registri motorových vozidiel zistil, že pod evidenčným číslom I. E. je evidované motorové vozidlo značky P. L. E./H./K., číslo P. A a vozidlo je stále v premávke. Z lustrácie v evidencii motorových vozidiel vyhotovenej odvolacím súdom iné údaje (kto je súčasným vlastníkom a držiteľom motorového vozidla, kedy bolo vlastnícke právo či držba motorového vozidla na súčasného vlastníka a držiteľa prevedené) nevyplývajú. Z dvoch správ o existencii motorového vozidla je však možné jednoznačne ustáliť, že záloh - motorové vozidlo P. L. s P. číslom A má v súčasnosti pridelené evidenčné číslo I. E. a jeho vlastníkom a držiteľom ku dňu 29.06.2021 (deň podania správy OR PZ Prešov právnomu zástupcovi žalobcu) bol žalovaný T. T.. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci uznesením 21. septembra 2021, ktoré v súlade s ustanovením § 331 ods. 1 C. s. p. doručil len žalobcovi. Povinnosťou odvolacieho súdu rozhodujúceho o odvolaní žalobcu proti tomuto uzneseniu podľa § 329 ods. 1 C. s. p. bolo doručiť žalovanému uznesenie o zamietnutí neodkladného opatrenia spolu s návrhom na jeho nariadenie, aby sa žalovaný mohol k odvolaniu žalobcu vyjadriť. Žalovaný prevzal písomnosti odoslané mu odvolacím súdom dňa 18.11.2021. Odvolacím súdom poskytnutú lehotu 10 dní na vyjadrenie nevyužil, tvrdenia žalobcu v žalobe, že je súčasným vlastníkom a držiteľom motorového vozidla (zálohu) nevyvrátil, z tohto dôvodu považuje odvolací súd tieto žalobcove tvrdenia za preukázané.

7. Z odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie a v spise založeného právoplatného uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11Co/35/2021 je zrejmé, že sa pri odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie inšpiroval rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11Co/35/2021 nevedomujúc si, že pod touto spisovou značkou prebiehalo konanie o veci samej o neúčinnosť právneho úkonu a nariadenie neodkladného opatrenia, kde obstála argumentácia odvolacieho súdu, že „i prípadné scudzenie predmetných nehnuteľností zo strany žalovanej na ďalšiu osobu nebude mať za následok nemožnosť žalobcu domôcť sa predmetnej pohľadávky, ktorú má voči svojej dlžníčke. Žalobca je i v prípade (eventuálneho) scudzenia predmetných nehnuteľností zo strany žalovanej na ďalšiu osobu dostatočne a efektívne chránený hmotným právom v ustanovení § 42b ods. 4 OZ“, ale tento záver odvolacieho súdu nebol súdom prvej inštancie príliehavo aplikovaný v konaní o vydanie veci (zálohu) podľa § 151m ods. 4 OZ proti tretej osobe - držiteľovi zálohu, ktorej cieľom je výkon záložného práva. Strohé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, že „žalobca je dostatočne chránený hmotným právom v ustanoveniach Občianskeho zákonníka o odporovateľných právnych úkonoch“ nebolo žalobcom pochopené (čo nie je možné žalobcovi vyčítať pre nedostatok odôvodnenia úvah súdu prvej inštancie vedúcich ho k tomuto záveru), keď v odvolaní vyvracia argumentáciu súdu prvej inštancie tým, že ho súd prvej inštancie odkazuje na podanie odporovacej žaloby proti pôvodnému dlžníkovi (keď sa právo odporovať právnomu úkonu podľa § 42b ods. 2 OZ uplatňuje proti tomu, kto má z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech). Odvolací súd súhlasí s názorom žalobcu, že by odporovacou žalobou podľa § 42b ods. 2 OZ nemusel dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky a ním zvolená forma ochrany nároku na úhradu dlžnej sumy z úveru výkonom záložného práva, ku ktorému potrebuje mať založenú hnutelnú vec u seba, je vhodne zvoleným prostriedkom ochrany. Žalobca svoj nárok, ktorému sa má poskytnúť ochrana v miere zodpovedajúcej inštitútu neodkladného opatrenia, osvedčil.

8. Súd prvej inštancie pre posúdenie dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aplikoval ustanovenie § 325 ods. 1, 2 písm. c), d) Civilného sporového poriadku, podľa ktorých môže súd neodkladné opatrenie nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená a neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala. Správne súd prvej inštancie dôvodil, že neodkladné opatrenie predstavuje zabezpečovací prostriedok slúžiaci na zabezpečenie ochrany porušených a ohrozených práv sporových strán, že pred jeho nariadením súd nevykonáva dokazovanie v rozsahu, ako pred vydaním rozhodnutia o veci samej, ale rozhoduje na základe osvedčenia tvrdených skutočností. Vysvetlil, čo sa rozumie pod osvedčením

tvrdených skutočností, že pod osvedčením nároku sa rozumie uvedenie najvýznamnejších skutočností dôležitých pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, z ktorých vyplynie potreba bezodkladnej úpravy pomerov, ktorá musí byť objektívne naliehavá a nevyhnutná alebo existencia dôvodnej obavy, že exekúcia bude ohrozená, čo je možné preukázať tým, že nositeľ hmotnoprávnej povinnosti realizuje faktické alebo právne úkony smerujúce ku sťaženiu či mareniu budúcej exekúcie. Za správny názor považuje odvolací súd, že podmienkou pre vydanie neodkladného opatrenia je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany ohrozené a že neodkladným opatrením má súd poskytnúť navrhovateľovi dočasnú ochranu jeho práv za účelom zabránenia ďalšieho zhoršovania jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je náležite zistený a subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Tieto názory sú v súlade s teóriou neodkladných opatrení a judikatúrou všeobecných súdov, aj najvyšších súdnych autorít.

9. Žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sám hodnotil mieru pravdepodobnej svojej úspešnosti v konaní o žalobe o veci samej. Uviedol, že v danom prípade je miera pravdepodobnosti jeho úspechu oproti pravdepodobnosti zamietnutia žaloby vyššia. Z ďalšieho odôvodnenia návrhu, že „záložné právo zriadené záložnou zmluvou uzatvorenou medzi žalobcom a L. P. nebránilo L. P. ako záložnému dlžníkovi v prevode vlastníckeho práva k vozidlu na tretiu osobu“ a že „nenariadením neodkladného opatrenia zo strany súdu by vznikol priestor pre konanie, ktoré by vytvorilo nezvratný stav, prípadne pre také konanie, ktoré by viedlo k neodstrániteľným následkom... reálne hrozí situácia, že žalovaný prevedie vlastnícke právo k vozidlu na tretiu osobu a žalobca nebude môcť vykonať svoje záložné právo k vozidlu“ bolo možné jednoznačne identifikovať cieľ sledovaný podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobcom a to zachovanie existujúceho faktického a právneho stavu ku dňu podania žaloby o vydanie veci proti tretej osobe podľa § 151m ods. 4 OZ z dôvodu, že prevod motorového vozidla na ďalšiu osobu by musel mať za následok zmenu subjektu na strane žalovaného a v prípade nedostatku informácií na strane žalobcu, kto je vlastníkom a držiteľom motorového vozidla by mohol skončiť spor o veci samej neúspechom žalobcu.

9.1 Pravdou je, že žalobca v žalobe o veci samej ani v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neuviedol dostatočne presne skutočnosti potvrdzujúce jeho tvrdenia, že L.C.myselne po tom, ako sa dozvedel o zosplatnení úverovej zmluvy a prevzal výzvu na vydanie motorového vozidla previedol motorové vozidlo na žalovaného, aby znemožnil žalobcovi výkon záložného práva, neidentifikoval žiadne konanie žalovaného, ktoré by nasvedčovalo, že má úmysel motorové vozidlo scudziť, či inak ním disponovať spôsobom ohrozujúcim výkon záložného práva a nezdôvodnil, z akého dôvodu sa domáha neodkladnej úpravy pomerov až návrhom z 10.09.2021, keď o porušení zmluvy o úvere vedel už v roku 2017, pokus o získanie motorového vozidla od dlžníka a záložcu L. P. nebol úspešný už v roku 2018, prečo v tejto záležitosti nekonal skôr a prečo potreba neodkladnej úpravy pomerov vyvstala až v lete 2021.

10. Správny je názor žalobcu, že sledovaný účel navrhovaným neodkladným opatrením nie je možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením podľa § 343 ods. 1 C. s. p. z dôvodu, že zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka (nie tretej osoby) na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 329 ods. 2 C. s. p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

12. Stav vyplývajúci z obsahu súdneho spisu v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie možno zhrnúť tak, žalobca evidoval pohľadávky zo zmluvy o úvere zo dňa 08.06.2016 voči dlžníkovi a súčasne záložcovi motorového vozidla, svoju pohľadávku mienil uspokojiť výkonom záložného práva k motorovému vozidlu, ktoré realizovať nemohol z dôvodu, že L. P. previedol vlastnícke právo a držbu motorového vozidla na žalovaného, voči ktorému svedčí žalobcovi nárok na vydanie zálohu upravený priamo v § 151m ods. 4 Občianskeho zákonníka, ktorý žalobca nemohol bez súdneho rozhodnutia dosiahnuť z dôvodu, že žalovaný dobrovoľne motorové vozidlo žalobcovi nevydal.

13. Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. III. ÚS 53/2020 z 11. februára 2020 posudzoval ústavnú sťažnosť strany sporu, ktorej bolo uznesením súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia zakázané vykonať záložné právo k nehnuteľnostiam z dôvodu prebiehajúceho súdneho sporu

vo veci samej, predmetom ktorého bolo určenie neexistencie záložného práva. Krajský súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie dôvodiac, že pri neodkladných opatreniach, ktoré majú zabezpečovací a preventívny charakter je súd povinný vyhodnotiť, či by úkon, ktorému sa má predísť (navrhovaným neodkladným opatrením) sťažil alebo znemožnil ochranu práv navrhovateľa v rámci konania o veci samej. Z návrhu a príloh musí byť zrejmé, že celkové okolnosti prípadu a správanie sa protistrany alebo jej predchádzajúce úkony osvedčujú, že k neželanému úkonu reálne môže dôjsť. Krajský súd uviedol, že účelom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo zachovanie existujúceho faktického a právneho stavu vo vzťahu k nehnuteľnostiam, ku ktorým sa vzťahovalo záložné právo. Tento účel navrhovaného neodkladného opatrenia vyabstrahoval z dôvodnej a oprávnenej obavy navrhovateľa neodkladného opatrenia, aby eventuálnou realizáciou výkonu záložného práva nedošlo k zhoršeniu jeho faktického a právneho postavenia, prípadne aby nedošlo k nezvratiteľnému následku alebo k stavu, ktorý by bol zvrátiteľný len s neprimeraným úsilím a nákladmi, resp. s veľkými obtiažami. Cieľom nariadeného neodkladného opatrenia bolo, aby do vyriešenia sporu vo veci samej nebol zo strany žalovaného realizovaný eventuálny výkon záložného práva k nehnuteľnostiam z dôvodu, že ak by takáto okolnosť nastala, došlo by k výraznému zhoršeniu právneho, ale i faktického postavenia žalobcu v konaní vo veci samej.

13.1 Ústavný súd k odôvodneniu uznesenia krajského súdu konštatoval, že jeho odôvodnenie nesignalizuje takú príčinnú súvislosť s namietaným porušením základného práva sťažovateľky podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ktorá by po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohla viesť k záveru o vyslovení jeho porušenia, z tohto dôvodu ústavnú sťažnosť po predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

14. I v tomto konaní sleduje žalobca zachovanie právneho a faktického stavu do skončenia konania o veci samej. Rozdiel v prejednávanej veci oproti tej, ktorú posudzoval Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. III. ÚS 53/2020 spočíva v tom, že žalobca v tomto konaní neosvedčil také chovanie sa žalovaného, ktoré by mohlo vyvolať v žalobcovi dôvodnú obavu, že žalovaný mieni pred skončením súdneho konania vykonať vo vzťahu k motorovému vozidlu také úkony, ktoré by sťažili alebo znemožnili vymoženie nároku žalobcu uplatneného v tomto konaní. Žalobca nepriliehavo dôvodí v odvolaní, že „správanie dlžníka, ktorý po zosplatnení zmluvy o úvere a potom, ako mu bolo oznámené, že vozidlo má vydať, toto previedol na žalovaného a tento vozidlo žalobcovi po výzve žalobcovi nevyzval a hrozí ďalší prevod vozidla“, keď správanie sa dlžníka nemožno vzťahovať na žalovaného, ktorý o správaní sa dlžníka v rozpore so zmluvou o zriadení záložného práva nemusel vedieť, nemusel mať vedomosť ani o zriadení záložného práva k motorovému vozidlu, ktoré od dlžníka L.C. kupoval. I keď žalobca neosvedčil napríklad zverejnením inzerátu, či iným spôsobom, že žalovaný kroky smerujúce k scudzeniu, či zaťaženiu motorového vozidla uskutočňuje, potrebu dočasnej ochrany neodkladným opatrením podľa § 325 ods. 2 písm. c), d) Civilného sporového poriadku videl odvolací súd v potrebe zachovať počas súdneho konania o veci samej právny stav, aby v jeho priebehu nedošlo k zmene vlastníctva a držiteľa motorového vozidla, či jeho neprimeraného zaťaženia spôsobom, ktorý by znemožnil žalobcovi výkon záložného práva predajom tohto motorového vozidla. Bezodkladná potreba úpravy pomerov strán sporu neodkladným opatrením vyvstala až po začatí súdneho konania, ktoré je datované dňom 10. septembra 2021, kedy bol doručený návrh vo veci samej na Okresný súd Lučenec.

15. V súlade s cieľom, ktorý žalobca i odvolací súd nariadením neodkladného opatrenia sleduje, vyhovel odvolací súd návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia iba v časti, v ktorej sa domáhal žalobca proti žalovanému uloženia zákazu predať, darovať, previesť na inú osobu, zaťažiť záložným právom alebo iným vecným právom, či vecným bremenom motorové vozidlo z dôvodu, že iná dispozícia (prenájom a podnájom motorového vozidla) neohrozuje právo žalobcu uplatnené žalobou o veci samej. I pri neodkladných opatreniach, ktoré majú zabezpečovací a preventívny charakter je súd v zmysle citovaného uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 53/2020 vyhodnotiť, či by úkon, ktorému sa má navrhovaným neodkladným opatrením predísť, sťažil alebo znemožnil ochranu práv navrhovateľa neodkladného opatrenia v rámci konania vo veci samej. Rozsah, v ktorom obmedzil odvolací súd právo žalovaného disponovať s motorovým vozidlom poskytne žalobcovi primeranú ochranu a neprimeraným spôsobom nezaťaží žalovaného, ktorý bez obmedzenia dať motorové vozidlo do prenájmu alebo podnájmu môže predmet svojho vlastníctva v zmysle § 123 OZ držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky, obmedzený je iba vo výkone jednej zložky vlastníckeho práva a to v práve nakladať s motorovým vozidlom spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia. I toto právo je pozastavené len dočasne, kým podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia trvajú.

16. Odvolací súd vo výroku svojho rozhodnutia nevymedzil trvanie neodkladného opatrenia z dôvodu, že neodkladné opatrenie bolo nariadené po začatí konania vo veci samej a zánik tohto neodkladného opatrenia upravuje Civilný sporový poriadok v § 335 a návrh na zrušenie neodkladného opatrenia podľa § 334 C. s. p. môže podať aj strana sporu, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

17. O trovách neodkladného opatrenia odvolací súd nerozhodoval z dôvodu, že nejde o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 C. s. p.).

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.